

Sygnatura akt XII C 695/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Hoffa

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy K. T.

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa (...) W. (...) z siedzibą w W. / (...): 908 /

przeciwko A. P. PESEL (...)

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 131.311,94 zł (sto trzydzieści jeden tysięcy trzysta jedenaście złotych i dziewięćdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 6 listopada 2014r do dnia zapłaty.

II. Kosztami postępowania obciąża w całości pozwanego i z tego tytułu zasądza od niego na rzecz powoda kwotę 10.183 zł (dziesięć tysięcy sto osiemdziesiąt trzy złote).

/-/ E. H.

UZASADNIENIE

Powód, (...) W. (...) z siedzibą w W., w pozwie z dnia 6 listopada 2014 r. wniósł do S. R. L. -Z. (...) o zasądzenie od pozwanego A. P. kwoty 113.311,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, powód wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów sądowych w wysokości 1.642 zł, zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł oraz zwrotu innych kosztów w wysokości 20, 53 zł. /k. 54-55/

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwanego, oraz (...) S.A. (poprzednik prawny (...) Bank (...) S.A.) łączyła umowa z dnia 30 kwietnia 2008 r. nr (...), na podstawie której pozwany zaciągnął kredyt w powyższym banku. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty zaciągniętego kredytu, w wyniku czego bank wypowiedział pozwanemu umowę, co spowodowało powstanie wymagalności całej kwoty niespłaconego kapitału wraz z kwotą odsetek umownych stanowiących część odsetkową raty kapitałowo – odsetkowej za okres obowiązywania umowy oraz odsetek karnych za opóźnienie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. W związku z rozwiązaniem umowy i wymagalnością zobowiązania strony pozwanej, bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. W dalszej kolejności powód wskazał, że (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) sp. z o.o. sp. k. wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności z tytułów pożyczek i kredytów, oraz że każda z wierzytelności została ujęta w wykazie wierzytelności. W dniu 24 października 2014 r. (...) sp. z o.o. sp. k. dokonała przelewu przysługującej jej wierzytelności przeciwko pozwanemu na rzecz powoda. Dalej powód wyjaśnił, że na dochodzoną pozwem kwotę składają się suma niespłaconej należności głównej w wysokości 92.454,48 zł, koszty w wysokości 156 zł oraz kwota 38.701,46 zł tytułem odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia obliczona od dnia następującego po dniu rozwiązania umowy bankowej do dnia poprzedzającego złożenie pozwu od kwoty należności głównej 92.454,48 zł. /k. 4-8/

S. R. L. -Z. (...) w dniu 21 listopada 2014 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanemu, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacił powodowi kwotę 131.311, 94 zł z odsetkami

ustawowymi od dnia 6 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5.262, 53 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wniósł sprzeciw. /k. 36/ Pozwany w dniu 16 grudnia 2014 r. skutecznie złożył sprzeciw, co spowodowało utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości i przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanego, tj. Sądowi Okręgowemu w Poznaniu. /k. 38, k. 44/

W piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2015 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. /k. 113/ W uzasadnieniu wskazał, że wierzytelności objęte pozwem są już przedmiotem innego postępowania toczącego się przez Sądem Okręgowym w Poznaniu w sprawie o sygn. akt(...)Pozwany zakwestionował prawdziwość dokumentów dołączonych do pozwu, a także wysokość dochodzonej wierzytelności. Nadto, pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując, że jego biegu nie mogły przerwać żadne czynności dotyczące bankowego tytułu egzekucyjnego, gdyż został on wydany na podstawie niekonstytucyjnych przepisów. /k. 114-115/

W dniu 7 stycznia 2016 r. Sąd zobowiązał pełnomocnika pozwanego do sprecyzowania w terminie 21 dni w jakim konkretnie zakresie zachodzi tożsamość roszczeń w niniejszej sprawie i w sprawie(...) toczącej się przed Sądem Okręgowym w Poznaniu, pod rygorem przyjęcia, zgodnie z treścią umów, że tożsamość taka w żadnym zakresie nie zachodzi. /k. 171/ Pełnomocnik pozwanego nie wywiązał się z nałożonego nań zobowiązania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 kwietnia 2008 r. pozwany A. P. zawarł z (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę o kredyt na miarę w wysokości 150.000 zł. Pozwany nie spłacał zaciągniętego kredytu i w dniu 1 stycznia 2012 r. umowa kredytowa z dnia 30 kwietnia 2008 r. została rozwiązana.

Dowód: umowa o kredyt /k. 60/, zaświadczenie /k. 61/

W dniu 10 stycznia 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko pozwanemu na kwotę 102.692, 59 zł, w tym 96.304,59 zł tytułem niespłaconego kredytu wraz z odsetkami ustawowymi, 6.154 zł tytułem odsetek umownych oraz 234 zł tytułem naliczonych opłat. Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2012 r. S. R. w O. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 10 stycznia 2012 r. wystawionemu przez wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. P. na kwotę 102.692, 59 zł.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny /k. 62/, wniosek o nadanie klauzuli wykonalności /k. 63/, postanowienie z dnia 18 stycznia 2012 r. /k. 64/, dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Obornikach sygn. I Co 83/12

W dniu 19 września 2011 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym zarejestrowano (...) S.A., który powstał na skutek wniesienia wszystkich składników majątkowych Oddziału (...) S.A. (...) Bank (...) S.A. przejął (...) S.A., stając się jego następcą prawnym.

Dowód: postanowienie z dnia 23 września 2011 r. /k. 68/, wyciąg z decyzji Komisji Nadzoru Finansowego z dn. 29 sierpnia 2011 r. /k. 69 -70/, odpis pełny z (...) S.A. /k. 81- 83/, odpis pełny z (...) Bank (...) S.A. /k. 84-97/

W dniu 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) sp. z o.o. sp. k. wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności z tytułu udzielonych pożyczek i kredytów.

Dowód: zmiana umowy spółki komandytowej z dnia 8 października 2014 r. /k. 77-80/

W dniu 24 października 2014 r. powód zawarł z (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W. umowę świadczenia w miejsce wykonania, na mocy której powód nabył wierzytelność spółki (...) wobec pozwanej z tytułu umowy kredytu z dnia 10 marca 2008r.

Dowód: umowa z dnia 24 października 2014 r. /k. 76/

W dniu 6 listopada 2014 r. powód (...) W. (...) wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych nr (...), który stanowi, że zadłużenie pozwanego wobec powoda wynika z zawarcia umowy nr (...). Na kwotę wymagalnego zadłużenia składa się 92.454,48 zł z tytułu kapitału, 38.701,46 zł z tytułu odsetek oraz 156 zł z tytułu kosztów, czyli łącznie 113.311,94 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego /k. 56-58/

Pismem z dnia 2 stycznia 2015 r. pozwany został wezwany do spłaty zadłużenia w terminie do 16 stycznia 2015 r.

Dowód: kopia pisma z dn. 2 stycznia 2015 r. /k. 59/

Postępowanie w sprawie o sygn. akt (...) prowadzone przed Sądem Okręgowym w Poznaniu przeciwko pozwanemu z powództwa easyDEBT Niestandaryzowany S. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. dotyczy umowy o kredyt konsumpcyjny nr (...) zawarty przez pozwanego dnia 11 lutego 2009 r. w Banku (...). Nie zachodzi tożsamość wierzytelności dochodzonej na gruncie postępowania w sprawie(...)i niniejszego postępowania.

Dowód: wyciąg z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. akt(...)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedstawionych przez strony, które pozwoliły na ustalenie, że pozwanego oraz pierwotnego wierzyciela łączyła umowa kredytu, że pozwany nie uiszczał w terminie należności, w związku z czym umowa została mu wypowiedziana i wystawiony został bankowy tytuł egzekucyjny. Na ich podstawie sąd ustalił też wysokości zadłużenia pozwanego. W piśmie z 16 czerwca 2015 r. pozwany stwierdził, że kwestionuje prawdziwość dokumentów załączonych do pozwu, a także wysokość dochodzonej wierzytelności. Wskazał, że wyciąg z ksiąg rachunkowych nie ma mocy dokumentu urzędowego.

Po pierwsze wskazać należy, że pozwany opiera swoje stanowisko na głośnych konstatacjach i nie oferuje żadnego przeciwdowodu dla odparcia argumentów powoda. Nie wykazał również, aby jakikolwiek dokument przedłożony przez powoda był nieprawdziwy. Przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że pozwany zaprzestał uiszczania rat kredytu oraz że wypowiedziano mu umowę kredytu przez pierwotnego wierzyciela, tym samym roszczenie stało się wymagalne. S. R. w O. w dniu 18 stycznia 2012 r. nadał klauzulę wykonalności na kwotę 102.692, 59 zł z odsetkami i kosztami określonymi w bankowym tytule egzekucyjnym z ograniczeniem odpowiedzialności dłużnika do kwoty 200.000 zł. Biorąc pod uwagę powyższe, jak i przedłożony wyciąg z ksiąg rachunkowych podpisany przez osobę upoważnioną na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, Sąd uznał, że wysokość dochodzonego roszczenia jest znana.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego, z uwagi na fakt, że nie stawiał się wezwania Sądu i nie usprawiedliwił swojego niestawiennictwa.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2015.128 - j.t.), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. E. negotii umowy pożyczki określa też przepis ogólny - art. 720 k.c.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że pozwany zaciągnął kredyt w (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W.. Powód wykazał także, że kredyt nie był spłacany i stał się wymagalny, co zostało dowiedzione poprzez wydanie bankowego tytułu egzekucyjnego, a następnie nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Powód wykazał także, iż (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. został przekształcony w (...) S.A. oraz że w dalszej kolejności (...) S.A. został przejęty przez (...) Bank (...) S.A.,

Wynika to w szczególności z treści załączonych odpisów z KRS. Sąd uznał także za wykazane, iż wierzytelność wobec pozwanego z tytułu niespłaconego kredytu zaciągniętego z dnia 30 kwietnia 2008 r. przysługuje powodowi, z uwagi na wniesienie przedmiotowej wierzytelności aportem przez (...) Bank (...) S.A. do spółki (...) sp. z o.o. sp. k., a następnie zawarcie umowy świadczenia w miejsce wykonania i przejścia przedmiotowej wierzytelności na rzecz powoda. Zgodnie z art. 453 k.c., jeżeli dłużnik w celu zwolnienia się z zobowiązania spełnia za zgodą wierzyciela inne świadczenie, zobowiązanie wygasa. Zatem, fakt przysługiwania powodowi przedmiotowej wierzytelności, jak i jej wysokość wynikała z przedłożonych przez powoda dokumentów, których prawdziwość nie została przez pozwanego skutecznie podważona. W konsekwencji, Sąd uznał żądanie pozwu za zasadne i uwzględnił powództwo (punkt 1 wyroku).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 §1 k.c. w zw. z art. 455 k.c.

Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia okazał się bezzasadny. Zgodnie bowiem z art. 118 k.c. - jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W myśl zaś art. 120 § 1 k.c., bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wreszcie stosownie do art. 112 k.c. termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Natomiast stosownie do treści art. 123 § 1 pkt 1 k.c., bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.c.). W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 § 2 k.c.).

Sporna umowa kredytu została zawarta w dniu 30 kwietnia 2008 roku. Pozwany nie spłacał kredytu i pierwotny wierzyciel wypowiedział umowę, a roszczenie w dniu 1 stycznia 2012 r. stało się wymagalne. W dniu 10 stycznia 2012 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, w dniu 17 stycznia 2012 r. złożył wniosek o nadanie mu klauzuli wykonalności, która została nadana postanowieniem S. R. w O. w dniu 18 stycznia 2012 r. W uchwale z dnia 16 stycznia 2004 r. (III CZP 101/03, OSNC 2004/4/58) Sąd Najwyższy stwierdził, że złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg terminu przedawnienia. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu swej uchwały podkreślił, że rozpatrywane zagadnienie prawne jest wycinkiem szerszej kwestii: wpływu na bieg przedawnienia złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w ogóle, tj. kwestii możliwości przerwania biegu przedawnienia przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bez względu na rodzaj tytułu egzekucyjnego, któremu klauzula ma być nadana. Sąd Najwyższy stwierdził, że za wykładnią art. 123 § 1 pkt 1 k.c., według której hipotezą normy tego przepisu objęte są wszelkie czynności konieczne, czyli takie, których nie można ominąć w toku dochodzenia, ustalenia, zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, a więc także czynność polegająca na złożeniu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, przemawia względ na funkcję, jaką spełnia możliwość przerwania biegu przedawnienia przez czynności podjęte przez uprawnionego przed sądem lub innym organem albo sądem polubownym, w świetle założeń instytucji przedawnienia. Po podjęciu czynności koniecznej we wskazanym wyżej znaczeniu, do czasu ukończenia wywołanego nią postępowania, uprawniony nie ma możliwości inicjowania dalszych stadiów postępowania, nie może więc podjąć innej czynności koniecznej, mogącej też przerwać bieg przedawnienia. Dlatego omawiane czynności nie tylko powodują przerwanie biegu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.), ale też jego zawieszenie aż do ukończenia postępowania wywołanego daną czynnością (art. 124 § 2 k.c.). Tym samym uznać należy, że skoro, by wdrożyć postępowanie egzekucyjne w oparciu o tytuł jakim jest bankowy tytuł egzekucyjny, koniecznym dla uzyskania tytułu wykonawczego jest uzyskanie klauzuli wykonalności, bowiem złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu jaki stanowi bankowy tytuł egzekucyjny, przerywa bieg terminu przedawnienia.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy po pierwsze należy wskazać, że roszczenie powoda wynikające z umowy o kredyt na miarę z dnia 30 kwietnia 2008 r. nie jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Pozwany nie zawarł bowiem przedmiotowego kredytu jako przedsiębiorca. Zatem, termin przedawnienia roszczenia wynosi lat 10, i został przerwany przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Skoro roszczenie stało się wymagalne 1 stycznia 2012 r., a bieg terminu przedawnienia po raz pierwszy został przerwany 17 stycznia 2012 r., a po raz kolejny – poprzez zainicjowanie procesu przed S. R. L.–Z. (...) w dniu 6 listopada 2014 r. – to zarzut pozwanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd miał na względzie przytoczone przez pozwanego orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 kwietnia 2015r. (P 45/12) odnoszące się do niekonstytucyjności przepisów odnoszących się do Bankowego Tytułu Egzekucyjnego, nie pominął przy tym dyspozycji zawartych we wskazanym wyroku odnoszącym się do terminu utraty mocy obowiązującej wskazanych regulacji. Stosownie do art. 190 ust. 3 Konstytucji orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednak Trybunał Konstytucyjny może określić inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. Odroczenie takie stanowi wyjątek od zasady, że zakwestionowany przepis traci moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o jego niekonstytucyjności w stosownym organie promulgacyjnym. Uzasadniając wydane orzeczenie Trybunał Konstytucyjny wskazał, że wydany przez niego wyrok będzie miał doniosłe skutki nie tylko dla banków i ich klientów, ale także dla sądów – tj. dla systemu prawnego. Podał, że „utrata przepisów z dniem publikacji niniejszego wyroku w Dzienniku Ustaw byłaby niewskazana, gdyż mogłyby z tego wynikać wielorakie negatywne konsekwencje, w tym w postaci wtórnej niekonstytucyjności”. W ocenie TK koniecznym jest wydanie odpowiednich przepisów intertemporalnych, które uregulują sposób zakończenia spraw wszczętych wydaniem (...) na podstawie zakwestionowanych przepisów przed utratą ich mocy obowiązującej. W związku z powyższym TK orzekł o odroczeniu terminu utraty mocy obowiązującej niekonstytucyjnych przepisów do dnia 1 sierpnia 2016 r., i wskazał, że zachowają one moc obowiązującą przez ponad rok od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw, chyba że wcześniej zostaną uchylone bądź zmienione przez ustawodawcę. TK podkreślił, że odroczenie ma ten skutek, że w okresie odroczenia przepisy te (chyba, że wcześniej nie zostaną uchylone bądź zmienione) mimo obalenia w stosunku do nich domniemania konstytucyjności, powinny być stosowane przez ich adresatów – w tym przez sądy (wyrok. Z dnia 4 marca 2014 r., sygn. (...) OTK ZU nr 3/ (...), poz. 28).

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze stanowisko Trybunału Konstytucyjnego, uznać należało, że w niniejszym postępowaniu nie było podstaw do nieuwzględniania przepisów prawa bankowego, których dotyczył wyrok TK z dnia 14 kwietnia 2015 r., z uwagi na odroczenie ich utraty obowiązującej z dniem 1 sierpnia 2016 r.

Podniesiony przez pozwanego zarzut tożsamości wierzytelności dochodzonej na gruncie niniejszego postępowania i postępowania w sprawie z powództwa e. (...) S. F. (...) przeciwko A. P. prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Poznaniu pod sygn. (...) okazał się niezasadny. Przedmiotem sprawy (...) jest wierzytelność wynikająca z umowy nr (...) z dnia 11 lutego 2009 r., którą A. P. zawarł z (...) Bank (...) S.A. Umowa dotyczyła kredytu konsumpcyjnego i w żadnym zakresie nie pokrywała się z umową zawartą przez powoda z (...) S.A., będącą źródłem roszczenia pozwanego w niniejszym postępowaniu.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98§ 1 i 2 k.p.c. i z uwagi na wynik sprawy obciążył nimi pozwanego w całości, z tego tytułu zasądził od niego kwotę 10.183 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz tytułem kosztów zastępstwa procesowego i opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

/-/ E. H.